సుప్రీం కోర్ట్ నివేదికలు

M/s. స్వదేశీ కాటన్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ కాన్పూర్

వర్సెస్

రాజేశ్వర ప్రసాద్ మరియు ఇతరులు

(P.B. గజేంద్రగడ్కర్, A.K. సర్కార్ మరియు K.N. వాంచూ, న్యాయమూర్తులు)

1960

నవంబర్ 14

పారిశ్రామిక వివాదం - అప్పీల్ పెండింగ్‌లో ఉన్న సమయంలో రాజీ - చెల్లుబాటు-విధానం - U.P. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 (U.P. XXVIII of 1947), సెక్షన్లు 6-c, 2(t) - U.P. పారిశ్రామిక వివాదాల నియమాలు, 1957, రూల్ 5(1) - వేతనాల చెల్లింపు చట్టం, 1936 (1936 చట్టం 4), సెక్షన్ 23.

పారిశ్రామిక వివాదానికి సంబంధించి స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా ఈ అప్పీల్ ఈ కోర్టులో పెండింగ్‌లో ఉండగా, అప్పీలుదారు యజమాని డైరెక్టర్ మరియు ప్రతివాదుల ఉద్యోగుల ప్రతినిధి ఒక రాజీ పరంగా ఆర్డర్ జారీ చేయవచ్చని చెల్లిస్తూ కోర్టుకు దరఖాస్తు చేశారు. అప్పీలుదారులు మరియు ప్రతివాదులు ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారని ఆరోపించారు. ప్రతివాదులు కొందరు ఈ రాజీని వ్యతిరేకించారు మరియు ఆరోపించిన రాజీ వాస్తవానికి పార్టీల మధ్య జరిగిందా మరియు అలా అయితే, అది చెల్లుబాటు అయ్యేదా అని కనుగొనడానికి కోర్టు సమస్యలను ట్రిబ్యునల్‌కు పంపింది. ట్రిబ్యునల్ రాజీ వాస్తవానికి జరిగిందని మరియు చెల్లుబాటు అయ్యే ప్రభావానికి ఫలితాలను అందించింది. ఆ ఫలితాలు అప్పీల్‌లో వాదించబడ్డాయి.

ఈ కోర్టులో ఇంకా పెండింగ్‌లో ఉన్న పారిశ్రామిక వివాదాన్ని పరిష్కరించాలని కోరుతూ ఒక రాజీ ఒప్పందం, వేతనాల చెల్లింపు చట్టంలోని సెక్షన్ 23లోని నిబంధనలకు విరుద్ధం కాదన్నారు, ఇది ఏ న్యాయ విచారణలోనైనా సవరించబడని లేదా మార్చబడని హక్కులను పరిగణించింది.

U.P యొక్క సెక్షన్ 6-C ద్వారా సూచించబడిన విధానం పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం మరియు దానిలోని నిబంధనలు దాని ముందు పెండింగ్‌లో ఉన్న వివాదాన్ని సామరస్యంగా పరిష్కరించుకోవడానికి ఈ కోర్టు అధికారాలను లేదా పార్టీల సామర్థ్యాన్ని ప్రభావితం చేయలేదు.

ఈ కోర్టులో అప్పీల్ పెండింగ్‌లో ఉన్న పార్టీల మధ్య కుదిరిన రాజీ పరంగా ఆర్డర్‌ను పొందే విధానం దాని స్వంత నియమాలు మరియు U.P యొక్క సెక్షన్ 2(t)లోని నిబంధనల ద్వారా సూచించబడుతుంది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం మరియు దాని కింద రూపొందించిన నిబంధనలలోని రూల్ 5(1) అటువంటి కేసుకు వర్తించదు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.53 1958.

1956లోని అప్పీల్ నెం. III-160లో బొంబాయిలోని లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఫిబ్రవరి 28 , 1957 నాటి నిర్ణయం నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేయండి.

S.P. వర్మ, అప్పీలుదారులకు

ఎల్.కె. ఝా, జనార్దన్ శర్మ, ఆర్.సి. ప్రసాద్ మరియు మక్బూల్ అహ్మద్ ఖాన్ ప్రతివాదులుగా ఉన్నారు.

1960. నవంబర్ 14. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

గజేంద్రగడ్కర్, జె.-ఈ ప్రత్యేక సెలవు అప్పీల్ అప్పీలుదారు M/s. స్వదేశీ కాటన్ మిల్స్ మరియు ప్రతివాదులు , దాని ఉద్యోగుల మధ్య పారిశ్రామిక వివాదం నుండి ఉద్భవించింది మరియు మా నిర్ణయం కోసం లేవనెత్తిన చిన్న ప్రాథమిక ప్రశ్న ఇందులో ఆర్డర్ జారీ చేయకూడదా అనేది అప్పీలుదారు మరియు ప్రతివాదుల మధ్య కుదిరిందని ఆరోపించబడిన రాజీ ఒప్పందం పరంగా అప్పీల్. డిసెంబర్ 28, 1955న, పార్టీల మధ్య ఏర్పడిన ఒక పారిశ్రామిక వివాదాన్ని U.P.లోని 3, 4 మరియు 8 సెక్షన్ల కింద తీర్పు కోసం U.P.లోని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ U.P., అలహాబాద్‌కు ఉత్తరప్రదేశ్ ప్రభుత్వం సిఫార్సు చేసింది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 (U.P. చట్టం XXVIII ఆఫ్ 1947) మరియు జూలై 14 , 1954న జారీ చేయబడిన G.O. No. U-464(LL)/XXXVI-B-257(LL)/1954లోని క్లాజ్ 11లోని నిబంధనలను అనుసరించి. ఈ విధంగా ప్రస్తావించబడిన వివాదం ఏమిటంటే, అప్పీలుదారు యొక్క నేత విభాగంలో నియమించబడిన అనుబంధంలో పేర్కొన్న జాబర్ల వేతనాల ప్రస్తుత రేట్లు ఏవైనా సవరణలు అవసరమా ; అలా అయితే , ఏ వివరాలతో మరియు ఏ తేదీ నుండి ? ట్రిబ్యునల్ ఈ సమస్యను విచారించింది మరియు ప్రతివాదులు రివిజన్ కోసం ఎటువంటి కేసు చేయలేదని నిర్ధారణకు వచ్చింది. ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఈ నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా ప్రతివాదులు లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందు అప్పీల్‌కు ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. వారి అప్పీల్ సఫలమైంది మరియు అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఒరిజినల్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క అవార్డును పక్కన పెట్టాలని ఆదేశించింది మరియు అప్పీలుదారు "ప్రస్తావన తేదీ నుండి పాత మరియు కొత్త షెడ్‌లలో రెండు అణాల ఏకరీతి రేటును సంఖ్యతో సంబంధం లేకుండా ప్రవేశపెట్టాలి. లైన్ జాబర్లకు మగ్గాలను

కేటాయించారు".   ఈ నిర్ణయం ఫలితంగా ఇప్పటికే ఉన్న రేట్లు సవరించబడ్డాయి మరియు రివిజన్ రిఫరెన్స్ తేదీ నుండి పునరాలోచనలో అమలులోకి రావాలని ఆదేశించడం గమనించవచ్చు.   లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఈ నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా, అప్పీలుదారు ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా ప్రస్తుత అప్పీల్‌కు ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు.

ఈ కోర్టులో ఈ అప్పీల్ పెండింగ్‌లో ఉండగా, అప్పీలుదారు ప్రతివాదులతో రాజీ కుదుర్చుకోవాలని భావించారు మరియు రాజీ యొక్క నిబంధనలు వ్రాతపూర్వకంగా కుదించబడ్డాయి మరియు పేర్కొన్న రాజీని అనుసరించి ఫిబ్రవరి 26 , 1957న ఈ కోర్టుకు సంతకం చేయబడింది. అప్పీలుదారు డైరెక్టర్ హోదాలో అప్పీలుదారు తరపున మిస్టర్ బాగ్లా మరియు కాన్పూర్‌లోని సుతీ మిల్ మజ్దూర్ సభ జనరల్ సెక్రటరీ హోదాలో ప్రతివాదులుగా శ్రీ మక్బూల్ అహ్మద్ ఖాన్.   ఈ అప్లికేషన్ రాజీకి సంబంధించిన మెటీరియల్ నిబంధనలను నిర్దేశించింది. రాజీ నిబంధనలలో ఒకటి , సవరించిన రేటు డిసెంబర్ 28 , 1955 నుండి అమలులోకి రావాలి , ఇది సూచన తేదీ అయితే జూలై 1, 1957 నుండి. అప్పీల్ కింద నిర్ణయంలో కొన్ని ఇతర మార్పులు కూడా చేయబడ్డాయి.

ఈ రాజీకి సంబంధించి ఉత్తర్వులను జారీ చేయడం కోసం బోర్డులో అప్పీల్‌ను ఉంచడానికి ముందు , ప్రతివాదులలో కొంతమంది తరపున జనరల్ సెక్రటరీ Mr. ఖాన్‌కు ప్రతినిధిగా ఎలాంటి రాజీకి ప్రవేశించే అధికారం లేదా అధికారం లేదని ఆరోపిస్తూ ఒక దరఖాస్తు చేయబడింది. ప్రతివాదులు , మరియు అప్పీలుదారుతో అతను కుదుర్చుకున్నట్లు ఆరోపించబడిన రాజీ ప్రతివాదులకు ఆమోదయోగ్యం కాదు. ఈ కేసుకు మద్దతుగా అప్లికేషన్ మజ్దూర్ సభ జనరల్ కౌన్సిల్ ఆమోదించిన తీర్మానాన్ని ప్రస్తావించింది , దీని ద్వారా జనరల్ కౌన్సిల్ అనుమతి లేకుండా పారిశ్రామిక వివాదానికి సంబంధించి యజమానితో ఏ కార్యాలయ బేరర్ ఒప్పందం కుదుర్చుకోలేరని ప్రకటించబడింది మరియు రిలయన్స్ మజ్దూర్ సభ రాజ్యాంగంలోని సంబంధిత నిబంధనలపై కూడా ఉంచబడింది.

ఆ తర్వాత రాజీ పిటిషన్‌ను ఏప్రిల్ 10, 1960న విచారణకు ఈ కోర్టు ముందు ఉంచారు మరియు పక్షాలు దాఖలు చేసిన వెంటనే రాజీని రికార్డ్ చేయడానికి దరఖాస్తు మరియు అప్పీల్ రెండింటినీ కలిపి కోర్టు ముందు విచారణకు ఉంచాలని కోర్టు ఆదేశించింది. కేసు యొక్క వారి సంబంధిత ప్రకటనలు.   స్టేట్‌మెంట్‌లను దాఖలు చేసిన తర్వాత , మే 5, 1960న ఈ కోర్టు ముందు పిటిషన్‌ను ఉంచారు మరియు కోర్టు మధ్యంతర తీర్పు ద్వారా రెండు సమస్యలను ట్రిబ్యునల్‌కు పంపిన తర్వాత , ఆ సమస్యలపై పార్టీలను ట్రిబ్యునల్ విని , దానిని రూపొందించాలి. దానిపై కనుగొన్నవి.   రెండు సమస్యలు: 1) అప్పీలుదారు ఏర్పాటు చేసిన రాజీ పార్టీల మధ్య జరిగిందా; (2) అవును అయితే, రాజీ చెల్లుబాటు అవుతుందా? ఈ ఉత్తర్వును అనుసరించి ట్రిబ్యునల్ సాక్ష్యాధారాలను నమోదు చేసింది, పార్టీలను విచారించింది మరియు దాని ఫలితాలను వెల్లడించింది. ఆ తరపున ఈ కోర్టులో దాఖలు చేసిన పిటిషన్‌లో పేర్కొన్న విధంగా వాస్తవానికి రాజీ జరిగిందని మరియు చెప్పిన రాజీ చెల్లుబాటు అవుతుందని గుర్తించింది.   వాస్తవం యొక్క మొదటి

ప్రశ్నతో వ్యవహరించేటప్పుడు ట్రిబ్యునల్ పార్టీల మధ్య వివాదం నేపథ్యంలో సాక్ష్యాలను సమగ్రంగా పరిగణించింది ; పార్టీల మధ్య చాలా కాలం పాటు చర్చలు జరిగాయని , ఆ సమయంలో పార్టీలు రాజీ యొక్క లాభాలు మరియు నష్టాలను చర్చించాయని గుర్తించింది, ఈ చర్చల సమయంలో Mr. ఖాన్ ప్రతివాదుల ఆసక్తిని గమనించి , రాజీని సంబంధిత కార్మికులు ఆమోదించారని , మొత్తం మీద ఇది వారికి ప్రయోజనకరమని మరియు పారిశ్రామిక తీర్పు యొక్క ఆమోదించబడిన సూత్రానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడలేదని, మరియు ఇంకా ఏమిటంటే ఇది చర్య తీసుకోబడింది మరియు కేవలం కాగితం లావాదేవీగా మిగిలిపోలేదు. సెక్రటరీ శ్రీ ఖాన్ మరియు ప్రెసిడెంట్ మిస్టర్ బాజ్‌పాయ్ మధ్య వివాదం నుండి రాజీకి వ్యతిరేకత గణనీయంగా కొనసాగిందని వివరించింది మరియు ట్రిబ్యునల్ రాజీకి చిత్తశుద్ధి గల ప్రయత్నం ఫలితమేనని ఎటువంటి సందేహం లేదు. యజమాని మరియు ఉద్యోగుల మధ్య సద్భావన మరియు సహకారాన్ని ఏర్పరచడానికి ఇరు పక్షాలు వివాదాన్ని సామరస్యంగా పరిష్కరించుకోవాలి.

రెండవ సమస్య ద్వారా లేవనెత్తిన చట్టం యొక్క ప్రశ్నపై ట్రిబ్యునల్ రాజీ ఖచ్చితంగా చెల్లుబాటు అవుతుందని పేర్కొంది. ఇది ఈ సభ యొక్క రాజ్యాంగంలోని సంబంధిత నిబంధనలను , అటువంటి రాజీలకు సంబంధించి అమలులో ఉన్న అభ్యాసాన్ని మరియు పేర్కొన్న అభ్యాసంతో స్థిరంగా కుదుర్చుకున్న అనేక రాజీ ఒప్పందాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంది. యు.పిలోని సెక్షన్ 6-బి ప్రకారం రాజీ చెల్లదని ట్రిబ్యునల్‌లో కోరారు. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947, అలాగే వేతనాల చెల్లింపు చట్టం 1936 (1936 చట్టం 4)లోని సెక్షన్ 2(vi) (సి). ఈ వాదనలను ట్రిబ్యునల్ తోసిపుచ్చింది.
ఫలితంగా రెండు సమస్యలపై నమోదు చేయబడిన ఫలితాలు రాజీకి అనుకూలంగా ఉన్నాయి.

ఈ కోర్టులో ఈ ఫలితాలు వచ్చిన తర్వాత , అప్పీల్ మరియు రాజీ పిటిషన్ ఇప్పుడు తుది పరిష్కారానికి మా ముందుకు వచ్చాయి. మొదటి తప్పిదంలో ట్రిబ్యునల్ నమోదు చేసిన వాస్తవాన్ని కనుగొనడం మా ముందు సవాలు చేయబడలేదు మరియు సవాలు చేయబడదు. అందువల్ల సంబంధిత సమయంలో మిస్టర్ ఖాన్ ప్రతివాదుల సభకు జనరల్ సెక్రటరీగా ఉన్నారని మరియు వారికి ప్రాతినిధ్యం వహించే అర్హత ఉందని మరియు ప్రెస్‌నెట్ అడ్జుడికేషన్ ప్రొసీడింగ్‌ల సమయంలో వారికి ప్రాతినిధ్యం వహించారని నిర్ధారించబడాలి, మరియు అది అతనికి మరియు అప్పీలుదారుకి మధ్య కుదిరిన రాజీ కొంత కాలం పాటు జరిగిన పరస్పర చర్చల ఫలితంగా ఏర్పడింది మరియు మొత్తం మీద దాని నిబంధనలు ప్రతివాదులకు ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి. పారిశ్రామిక వివాదాలలో కార్మికులకు ప్రాతినిధ్యం వహించే యూనియన్ కార్యదర్శికి ఎల్లప్పుడూ అధికారం ఉందని మరియు అటువంటి వివాదాలను పరిష్కరించే అధికారాన్ని వినియోగించుకున్నారని ఈ సభలో అమలులో ఉన్న అభ్యాసం మరియు పేర్కొన్న అభ్యాసానికి అనుగుణంగా ఉండే పెద్ద సంఖ్యలో పూర్వాపరాలు స్పష్టంగా సూచిస్తున్నాయి. అలా చేయడం సహేతుకమైనది మరియు సరైనదని భావించారు.

మేము తరచుగా సూచించినట్లుగా , పారిశ్రామిక వివాదాలను సామరస్యంగా పరిష్కరించుకోవడం ఎల్లప్పుడూ కోరదగినది , ఎందుకంటే అలాంటి పరిష్కారం సంతోషకరమైన పారిశ్రామిక సంబంధాలకు దోహదపడుతుంది మరియు పార్టీల మధ్య సహకారాన్ని ప్రోత్సహిస్తుంది. అందుకే రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 136 ప్రకారం పారిశ్రామిక వివాదాలను ఈ కోర్టు ముందు ప్రవేశపెట్టినప్పుడు , వివాదాలను సామరస్యంగా పరిష్కరించుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నాలను ఈ కోర్టు సాధారణంగా అభినందిస్తుంది మరియు సరైన సందర్భాలలో అలాంటి పరిష్కారాలను ప్రోత్సహిస్తుంది. అయితే, మిస్టర్ ఝా , ప్రతివాదుల పక్షాన , పారిశ్రామిక వివాదాలను సామరస్యపూర్వకంగా పరిష్కరించుకోవడం ఇతరత్రా అభిలషణీయం అయినప్పటికీ , చట్టంలో అటువంటి పరిష్కారం లేదా రాజీ చట్టవిరుద్ధమని వాదించారు. అప్పీల్ పెండింగ్‌లో ఉన్న పారిశ్రామిక వివాదాల రాజీ చట్టం ద్వారా నిషేధించబడుతుందనే నిర్ధారణకు స్వాగతం, లేదా అలాంటి నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉంటే , ప్రస్తుత రాజీ చట్టంలో (bad) చెడ్డదని నిర్ధారించడం అవసరం. అయితే పారిశ్రామిక వివాదాలను సామరస్యపూర్వకంగా పరిష్కరించుకోవడం మంచిది. కాబట్టి ప్రస్తుత రాజీ పిటిషన్‌పై మా నిర్ణయం కోసం తలెత్తే ప్రశ్న: చట్టంలో రాజీ చెల్లదని Mr. ఝా లేవనెత్తిన వాదన సరైనదేనా?

ఈ వాదనకు మద్దతుగా Mr. ఝా కోరిన మొదటి అంశం ఏమిటంటే , వేతనాల చెల్లింపు చట్టంలోని సెక్షన్ 23 ద్వారా ప్రస్తుత రాజీ నిషేధించబడింది. పరిశ్రమలో పనిచేస్తున్న కొన్ని తరగతుల వ్యక్తులకు వేతనాల చెల్లింపును నియంత్రించేందుకు ఈ చట్టం ఆమోదించబడింది మరియు ప్రస్తుత కేసులో లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ సవరించిన వేతనాలు ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 2(vi) ప్రకారం వేతనాలుగా ఉంటాయని చెప్పడంలో సందేహం లేదు. సెక్షన్ 23 ప్రకారం , ఈ చట్టం ప్రారంభానికి ముందు లేదా తర్వాత చేసిన ఏదైనా ఒప్పందం లేదా ఒప్పందం , ఒక ఉద్యోగి ఈ చట్టం ద్వారా అందించబడిన ఏదైనా హక్కును విడిచిపెట్టినట్లయితే , అటువంటి హక్కును హరించడానికి ఉద్దేశించినంత వరకు అది శూన్యమైనది మరియు చెల్లదు. ఈ చట్టంలోని సంబంధిత నిబంధనలకు వేతన కాలాలను నిర్ణయించడం , వేతనాలు చెల్లించే సమయాన్ని అందించడం , నిర్దిష్ట తగ్గింపులకు అధికారం ఇవ్వడం మరియు ఆ తరపున పేర్కొన్న షరతులకు లోబడి మాత్రమే జరిమానాలు విధించడాన్ని అనుమతించడం అవసరం.

చట్టంలోని సెక్షన్ 15 వేతనాల తగ్గింపు లేదా వేతనాల చెల్లింపులో జాప్యం కారణంగా ఉత్పన్నమయ్యే క్లెయిమ్‌ల నిర్ధారణకు మరియు హానికరమైన లేదా బాధాకరమైన క్లెయిమ్‌లకు జరిమానాను అందిస్తుంది. సెక్షన్ 16 అటువంటి క్లెయిమ్‌లను సెటప్ చేయగల అప్లికేషన్‌ను రూపొందించడానికి నిర్దేశిస్తుంది ; మరియు సెక్షన్ 18 చట్టం కింద నియమించబడిన అధికారులకు అధికారాలను అందిస్తుంది. లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ నిర్దేశించిన సవరించిన వేతన నిర్మాణం ప్రతివాదులు తమ వేతనాలుగా సూచించిన సంబంధిత మొత్తాలను క్లెయిమ్ చేసుకునేందుకు అర్హులని, మరియు ప్రతివాదులు ఆ పక్షాన తమ హక్కులో కొంత భాగాన్ని

వదులుకుంటున్నారని ఆరోపించిన రాజీ ప్రభావం అని Mr. ఝూ వాదించారు. లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయం యొక్క పునరాలోచన ఆపరేషన్ కోసం తమ క్లెయిమ్‌ను గణనీయమైన వ్యవధిలో వదులుకోవడంలో ప్రతివాదులు అవార్డు ద్వారా అందించబడిన వారి చట్టపరమైన హక్కుల నుండి తమను తాము ఒప్పందం చేసుకోవాలని Mr. ఝూ వాదించారు , కాబట్టి ఈ చట్టానికి సూచించదగినది, మరియు అది రాజీని చెల్లనిదిగా చేస్తుంది. ఈ వాదన తప్పుగా భావించబడింది , ఎందుకంటే అప్పీల్ కింద ఉన్న నిర్ణయమే అంతిమంగా మారిందని మరియు పేర్కొన్న నిర్ణయం ప్రకారం పొందే హక్కులు ఎటువంటి రాజీతో ప్రభావితం కావు . ఈ కనెక్షన్‌లో గుర్తుంచుకోవలసిన అత్యంత ముఖ్యమైన వాస్తవం ఏమిటంటే , ఆరోపించిన హక్కులపై ఆధారపడిన నిర్ణయం ఈ కోర్టు ముందు అప్పీల్‌కు లోబడి ఉంటుంది మరియు ఆ కోణంలో ఇది అంతిమ నిర్ణయం కాదు ; ఇది రివర్స్ చేయబడటానికి లేదా సవరించబడటానికి బాధ్యత వహిస్తుంది మరియు ఆ నిర్ణయం ప్రకారం క్లెయిమ్ చేయదగిన హక్కులు కూడా ఓడిపోవడానికి లేదా భౌతికంగా ప్రభావితం చేయబడటానికి బాధ్యత వహిస్తాయి. అటువంటప్పుడు పారిశ్రామిక వివాదం నిస్సందేహంగా ఈ కోర్టు ముందు పెండింగ్‌లో ఉంటుంది మరియు అలాంటి వివాదాన్ని పరిష్కరించే ప్రయత్నాన్ని మిస్టర్ ఝూ వాదించడం నిష్క్రియంగా ఉంటుంది మరియు ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 23లోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఈ కోర్టు నిర్ణయాన్ని ఆహ్వానించకూడదు. పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్‌కు తీర్పు కోసం రిఫర్ చేయబడే ముందు లేదా రిఫర్ చేసిన తర్వాత మరియు ట్రిబ్యునల్ అవార్డును ప్రకటించే ముందు పార్టీల మధ్య పారిశ్రామిక వివాదాన్ని పరిష్కరించుకున్నట్లే , అది పార్టీల మధ్య పరిష్కరించబడుతుంది. లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందు లేదా ఈ కోర్టు ముందు పెండింగ్‌లో ఉన్నంత కాలం వివాదం. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 23లోని నిబంధనలు ఏవైనా పెండింగ్‌లో ఉన్న న్యాయపరమైన విచారణలలో సవరించబడని లేదా మార్చబడని కొన్ని నిర్దిష్ట హక్కులను సూచిస్తాయి మరియు ఈ కోర్టులో అప్పీల్ పెండింగ్‌లో ఉన్న సందర్భాలలో ఈ అంశం లేనందున ఇది సహేతుకమైనది కాదు. పేర్కొన్న నిబంధనలపై ఆధారపడటం మరియు వివాదాల సామరస్య పరిష్కారాన్ని నిరోధించడం లేదా నిషేధించడం వంటివి చేయడం.

రాజీ యొక్క చెల్లుబాటుకు వ్యతిరేకంగా కోరిన ఇతర వాదన U.P యొక్క సెక్షన్ 6- C యొక్క నిబంధనలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947. ఈ విభాగం 1947 పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం XIVలోని సెక్షన్ 19కి గణనీయంగా అనుగుణంగా ఉంటుంది. ఇతర అంశాలలో , ఒక అవార్డు మొదటి సందర్భంలో ఒక సంవత్సరం లేదా అందులో పేర్కొన్న విధంగా తక్కువ వ్యవధిలో అమలులో ఉంటుంది , మరియు రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి తగినది అనుకుంటే కాలానుగుణంగా ఆపరేషన్ వ్యవధిని పొడిగించే అధికారాన్ని ఇస్తుంది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తన స్వంత కదలికపై లేదా అవార్డుకు కట్టుబడి ఉన్న ఏదైనా పక్షం యొక్క దరఖాస్తుపై , అవార్డుకు సంబంధించిన పరిస్థితులలో గణనీయమైన మార్పు జరిగినట్లు చూపినట్లయితే , దాని కార్యకలాపాల వ్యవధిని తగ్గించాలని కూడా ఇది అందిస్తుంది. ఆధారంగా ఉండేది.

సెక్షన్ 6-సి సూచించిన విధానాన్ని అనుసరించడం ద్వారా మాత్రమే అవార్డులో ఏదైనా మార్పు చేయవచ్చనే వాదన ఉంది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , ఈ వాదనలో వాస్తవం లేదు. సెక్షన్ 6-సి నిస్సందేహంగా అవార్డు యొక్క ఆపరేషన్ వ్యవధిని

నిర్ణయించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి కొన్ని అధికారాలను అందిస్తుంది , అయితే ఈ సెక్షన్ ముందు వచ్చిన పారిశ్రామిక వివాదాన్ని పరిష్కరించడంలో ఈ కోర్టు అధికారాలపై ఎటువంటి ప్రభావం చూపదు. ఇది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 136 ప్రకారం. సెక్షన్ 6-C సూచించే అవార్డు అనేది ఏ ట్రిబ్యునల్ లేదా కోర్టు ద్వారా పరిశీలనకు లోబడి ఉండదు అనే కోణంలో ఫైనల్‌గా మారిన అవార్డు. ట్రిబ్యునల్ లేదా కోర్టు ముందు అవార్డు పెండింగ్‌లో ఉన్నంత వరకు , ట్రిబ్యునల్ లేదా న్యాయస్థానం చట్టానికి అనుగుణంగా వ్యవహరించే అధికార పరిధిని సెక్షన్ 6-సి ప్రభావితం చేయదు మరియు ముందు పెండింగ్‌లో ఉన్న తమ వివాదాన్ని పరిష్కరించుకునే పార్టీల సామర్థ్యం ట్రిబ్యునల్ లేదా కోర్టు కూడా పేర్కొన్న సెక్షన్ ద్వారా ప్రభావితం కాదు లేదా బలహీనపడదు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, వేతనాల చెల్లింపు చట్టంలోని సెక్షన్ 23లోని నిబంధనలపై ఆధారపడిన వాదన గురించి మేము చెప్పినది ప్రస్తుత వాదనకు కూడా సమాన బలంతో వర్తిస్తుంది.

U.P యొక్క సెక్షన్ 2(t) యొక్క అర్థంలో ఆరోపించబడిన రాజీ అనేది ఒక పరిష్కారం అని వాదించబడింది. చట్టం మరియు దాని ప్రకారం ఇది చట్టం ద్వారా సూచించబడిన పద్ధతిలో మాత్రమే అమలు చేయబడుతుంది. సెక్షన్ 2(టి) ఒక సెటిల్‌మెంట్‌ను రాజీ ప్రక్రియల సమయంలో కుదుర్చుకున్నట్లు నిర్వచిస్తుంది మరియు యజమాని మరియు కార్మికుల మధ్య ఒక వ్రాతపూర్వక ఒప్పందంతో సహా అటువంటి ఒప్పందంపై సంతకం చేయబడినప్పుడు రాజీ ప్రక్రియల సమయంలో కాకుండా సూచించిన విధంగా పార్టీలు మరియు దాని ప్రతిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి మరియు రాజీ అధికారికి పంపారు. U.P యొక్క రూల్ 5(1) పారిశ్రామిక వివాదాల నియమాలు , 1957, సెక్షన్ 2(టి) ద్వారా నిర్వచించిన విధంగా సెటిల్‌మెంట్‌ను రికార్డ్ చేసే విధానాన్ని నిర్దేశిస్తుంది. ఈ విధానం అనుసరించబడలేదన్నది నిజం , అయితే సెక్షన్ 2(t) లేదా రూల్ 5(1) ద్వారా నిర్దేశించబడిన విధానం ద్వారా పార్టీల మధ్య పెండింగ్‌లో ఉన్న రాజీ ఒప్పందానికి ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ ఏదైనా దరఖాస్తు ఎలా ఉంటుందో అర్థం చేసుకోవడం కష్టం. ప్రశ్నలోని రాజీని ఈ కోర్టులో దాఖలు చేయడానికి ఉద్దేశించబడింది , పేర్కొన్న రాజీకి సంబంధించి ఒక ఆర్డర్‌ను ఆమోదించడానికి ఈ కోర్టును అభ్యర్థించడానికి పార్టీలను అనుమతించడం కోసం ఉద్దేశించబడింది. ట్రిబ్యునల్ ముందు రాజీ కుదిరినట్లే, అటువంటి ఉత్తర్వును పొందేందుకు అనుసరించాల్సిన విధానం ఈ కోర్టు నియమాల ద్వారా నిర్దేశించబడిన విధానం. అందువల్ల ప్రశ్నలోని రాజీ నియమం 5(1) ద్వారా సూచించబడిన విధానాన్ని ఆకర్షించలేదనడంలో మాకు ఎటువంటి సందేహం లేదు.

ఫలితం ఏమిటంటే , ప్రశ్నలోని రాజీ చెల్లుబాటు అయ్యేదని ట్రిబ్యునల్ నమోదు చేసిన అన్వేషణ స్పష్టంగా సరైనదని మరియు ధృవీకరించబడాలి. వాస్తవానికి రాజీ జరిగిందని మరియు అది చెల్లుబాటు అయ్యేదని కనుగొనబడినందున , ప్రస్తుత అప్పీల్‌లో పేర్కొన్న రాజీ పరంగా ఒక ఆర్డర్‌ని డ్రా చేయాలని నిర్దేశించడానికి మాకు ఎటువంటి సందేహం లేదు.

దాని ప్రకారం ఆర్డర్ చేయండి